

Μαντεῖα δ' οὐκ ἔσ' ἀγνὰ μαντεύσει μένων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἡ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
Πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίουτος;

ΧΟΡΟΣ.

Ληρεῖς· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης 675
Βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πολύ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἄλλ' ἐν τε τοῖς νέεσι καὶ παλαιτέροις
Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. 680

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐκοῦν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
Ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

Σύ τοι παλαιούς δὴ νόμους καταφθίσας
Οἴκοι παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

demandatas, neque amplius purum, ubi manseris, oraculum obtinebis.

APOLLO. Num vero pater quoque consiliis excidit, cum prima caede perpetrata Ixion supplex eum adiit?

CHORUS. Garris; at ego, nisi causa vicero, gravissima huic regioni ero.

APOLLO. At tu neque inter veteres, neque inter novos deos ullo in

honore haberis; ego vero vincam.

CHORUS. Talia etiam in Pheretis aedibus fecisti: persuasisti Parcisi, ut mortales immortales redderent.

APOLLO. Nonne igitur aequum est, ei, qui te colat, et omnino et cum te roget, bene facere?

CHORUS. Tu autem, ever sis antiquis legibus, domi tuae decepisti veteres deas.